

Klods Hans

"Hullehøj, her kommer jeg". Vi kender historien om Klods Hans, der red ind i Kongens slot på sin gedebuk med lommerne fulde af pludder.

Historien begynder hjemme i gården, hvor de ældre brødre er på vej for at fri til prinsessen. De er udvalgte, fordi de har læst alle de rigtige ting, og kan det man skulle kunne. Alligevel er det Klods Hans, der stikker af med prinsessen og det halve kongerige.

Hvad gik der lige galt der? Hvordan kunne faderen og alle de andre på gården tage fejl? De troede jo, at det var de lærde brødre, der kunne det rigtige. Og så valgte prinsessen alligevel Klods.

Jeg er bange for, at der er ved at gå Klods Hans i vort dronningerige. De unge tvinges ind i undervisningsplaner og karriereplaner og studieplaner i en grad, så det virker som om, at det er planerne, og ikke de unge, der er det vigtige. Så det virker som om, at alle dem inde på gården vil bestemme, præcis hvad de unge skal kunne for at få prinsessen (m/k) og deres del af kongeriget. Og med stor risiko for, at prinsessen vil have noget helt andet, når de unge endelig bliver sluppet ud i virkeligheden med alle de rigtige bøger og ord i hovedet.

Da jeg blev student, var man ikke tvunget til at gå den lige vej. Så jeg tog ud for at udforske livet og verden.

Samle gamle træsko, pludder og døde krager på egen hånd. Jeg var klunser i Sydamerika, lavede teater med indianerne i Chile. Var på dramalinie på Herning Højskole og bagefter elev på det grønlandske teater i Fjaltring.

Der blev jeg grebet af den rituelle dans og tog til Vestafrika for at udforske dansen. En dag vågner jeg og tænker, at jeg har brug for et bedre fundament og papir på en uddannelse. Som 25-årig begynder jeg på læreruddannelsen i Nr. Nissum. Der fik jeg en god uddannelse med dygtige undervisere og tid til faglig fordybelse.

I mit liv som underviser og nu som forstander på Vestjyllands Højskole har jeg brugt alt det, jeg har samlet op på min vej. Jeg er lykkelig for, at jeg ikke er blevet presset igennem et studieforløb som en anden spegepølse.

For så havde jeg slet ikke været rustet til alle de udfordringer, jeg har mødt i mit arbejdsliv.

For hvad er det for noget pludder Klods Hans har løbende ud af lommerne? Pludder som er fløjsblødt og flydende, og som man umuligt kan holde i hænderne, uden at det løber ud og sætter pletter overalt? Det er erfaringer. Erfaringer får man ved at sanse virkeligheden og kaste sig ud i eventyret.

Et samfund har brug for folk, der kan få ideer og se nye ting. Som ser en gryde i en træsko og pludder som den fineste dypelse. Som samfund er vi bedre tjent med at give de unge frihed og tid til at finde sig selv i deres eget tempo. I stedet for som nu at presse dem gennem

standardiserede forløb på rekordtid, så vi snart kun har folk der kan svare "Hva be va???" og "Bæh!!!", når virkeligheden og prinsessen banker på døren og vil have svar.

Forstå mig ret. Det er ikke uddannelse som sådan, jeg har noget imod. Uddannelse er fantastisk. Men til ideen om, at de unge skal presses og stresses igennem systemet, er der kun én ting at sige:

"Dur ikke, væk."

Af Else Mathiassen, forstander